

ישראל, רואים בשלטון הציוני המבטיח את המשך הסדר החברתי הקיים בתחום הפוליטי בו אנן פועלים. את אויבנו ה"טאקטי העיקרי!"

● "גיתוק האוכלוסייה היהודית מן ה"אידיאולוגיה הציונית יתאפשר אך ורק עם מימוש שלושת התהליכים הבאים ה"חלויים זה בזה: א. התפררות הדרגתית של העליונות הציונית של צה"ל."

ב. החמרת המשבר הכלכלי הפנימי בי"י. ג. גירוש אלטרנטיבה אינטרנציונאלית בקרב תנועת השיחור הפלסטינית והתנו"ע המהפכנית הערבית."

● "אין אפשרות להגשים את הסוציאליזם ללא מהפכה אלימה הנתמכת על ידי הממונים."

● "מטרת החזית בטווח ארוך צריכה להיות, להכין לארגון ולנהל את המלחמה

וסיפורים שאין להם כל שחר וכל אחיזה במציאות. כנסיון לבור את המון מהתבון ולהשוף פרטים מדויקים על מה ש"הסתתר מאחורי פעילות רשת התזמורת האדומה בישראל, ניתן לצייר את התמונה הבאה:

מנצח התזמורת האדומה היה חביב קהואגי, מורה נוצרי מחיפה, בעל דיעות לאומניות, לשעבר מראשי קבוצת אל"א, שישב תקופות מאסר שונות בכלא הישראלי אחרי שהורשע בפעילות עויינת למדינה ובמגע עם סוכנים זרים. בי"י, התירו שלטונות ישראל לקהואגי להשתחרר מהמעצר המנהלי בו היה נתון זמן ממושך, ולעזור את ישראל עם משפח"תו.

קהואגי התיישב בקפריסין, שם פתח בית-מסחר קטן אשר הפך למקום מיפגש לסוכני מודיעין של מדינות ערב ובין אורחים שונים שהגיעו לניקוסיה, כולל מישראל. כמה ערבים ישראליים נשלחו

לחמונה אנשי המודיעין הסורי, שלחצו עליו לקבל ידיעות בעלות ערך צבאי ולהמשיך לשמש כמרגל בעולם ואולי אף לעסוק בפעילות חבלנית בישראל. במצב בו היה אודי בדמשק נראה שלא היה קשה להפעיל עליו לחץ. מצד אחד הוא היה בשל מבחינה אידיאולוגית לצעוד את הצעד שהפריד בין הכרה בזכותם של הפלסטינים להלחם על ארצם. לבין סיוע למלחמה בו באמצעות אספקת ידיעות ש"ימצאו מהם קורבנות. מצד שני הוא היה נתון בידיהם של הסורים שיכלו למנוע את חזרתו לישראל או להביא לתפיסתו בישראל כמרגל.

אודי עשה כנראה את הצעד שממנו אין חזרה. כאשר חזר לישראל לא יכול היה עוד לסגת מהשליחות שנטל על עצ"ו. כפי שטענונים שירותי הבטחון, הורה אודי בכך שמסר לסורים ידיעות בעלות ערך בטחוני רב, ואף התאמץ אימוני חב"ל במחנה מחבלים פלסטינים ליד דמשק.

דאוד תורכי, החשוד כי עמד בראש רשת הריגול,

כבר נעצר מספר פעמים כסוכן ריגול סורי - ושחרר

נגד המישטר הציוני כשמטרתו הסופית של המאבק היא כינון דיקטטורה פרולטרית בי"י מורח הערבי, כנאור משחרר וכמבצר של המהפכה הסוציאליסטית הערבית."

או כפי שקרא בהתלהבות מהפכנית חבר הארגון מוסטפה ג'מל, באחת החבורות של חזית אדומה: "אנן קומוניסטים, לא מחכים לברכות ולטובות הנאה מהאלוהים הכל יכול ומאמת היסטוריה. לא מבקשים אלא דורשים בשם הצדק של המנוצלים ולוקים חיים בכוחה של אש רובינר. נגד גולדות ורייגנים, סאדטים, אסדים, חוסייני נים, פייסלים נומיריים וקאדפיים!"

גם לולא היו הכוחות, כפי שטענונים אנשי שירותי הבטחון, נגד אנשי "החזית האדומה" כי עסקו בפעילות חתרנית, די היה במה שכתבו, פירסמו, הוציאו לאור והפיצו, כדי להרשיעם בעוון הסתה לפעול לה אלימה נגד מדינת ישראל ואזרחיה. השאלה היא רק, איך כל זה מתיישב עם פעילות מחתרנית של ריגול וחבלה?

ראש הרשת

נעצר בעבר

זו אינה התופעה המזרחית היחידה הצפה בעקבות גילוי רשת הריגול ה"סורית. ישנם הרבה דברים מוזרים נוספים בכל הפרשה.

בניגוד למה שפורסם בעתונות לא היתה חברית הקומוניסטית המהפכנית פלג של מצפן. נכון שהצטרפו אליה וייסדו אותה כמה מפורשי מצפן, כמו דני ורד ואהוד אדיב, אולם חברית רואה את עצמה כ"מפלגה קומוניסטית עצמאית. אין לה שום קשר לחרות מאו, כפי שפורסם. להיפך. בניגוד למפלגות הקומוניסטיות הסובייטיות והסיניות, חברית שייכת לתנועת "העולם השלישי", תנועה של מפלגות קומוניסטיות מהפכניות, בעלות אידיאולוגיה אינטר-נציונאלית השוללת את כל המישטרים במדינות ערב.

חברית שוללת את קיומה של האומנות הערבית ובפירסומיה נכללו התקפות חריי פות ביותר נגד סוריה ומישטר הבעת שבה. כמו הקטע הבא על שלטון הבעת: "...כעת קצינים ממלוכות, מיליטריסטית ומשטר" תי. שצמחה מצאצאיה של הבורגנות ה"זעירה הסורית, היא שובינית וספרטיסטית ופרצופה האמיתי הוא בדמות מפלגה ספנדו סוציאליסטית הנקראת בעת - בימת קקס שעליה רביסטונים וקולונלים סוריים לוחמים על מישרות שמנו, על חלקים גדולים יותר ברוחמים ועל הזכות הראשונה בבית רכוש ציבורי הפועלים." אך יכולים אנשים המשתחייבים לתנועה פוליטית זעירה, המפרסתם דברים כאלה, להתנדב מרצונם לשירותה של מדינה כזו ומישטרה?

לאור זאת נראה כי אם אומנם היו כמה מאנשי חברית הקומוניסטית המהפכנית קשורים בארגון הריגול החבלה שהופעל על ידי הסורים, הם עשו זאת לא כתוצאה ממניעים פוליטיים שדחפו אותם לרגל ב"כ, הכרה, אלא משום שנפלו למלכודת ש"הוטמנה להגליהם. מבול החומר שהתפרסם בעתונות ה"ישראלית מאז תפיסתה של התזמורת ה"אדומה הסורית בישראל, מיכל ערב רב של עובדות ומיוון, של פרטים מדויקים

למאסר בישראל אחרי שקשרו קשרים עם קהואגי בקפריסין. קהואגי הבין כנראה שהקרקע בקפריסין בוערת מתחת רגליו ושהוא נמצא בעיקוב מתמיד, העתיק את מקום פעילותו לדמשק.

אחד האחורנים שעמדו בקשר עם קוהואגי בניקוסיה היה דאוד תורכי, 45, קומוניסט ערבי ותיק מחיפה, בעל חנות ספרים, ש"לאחרונה נטה בדעותיו להשקפות מאואיס"טיות. נזמנו היה תורכי מקורב למצפן, אולם לאחרונה פרש מכל פעילות פוליטית גלויה בטענה שהתאכזב מכל ארגוני ה"י

בישראל

זהו שער של חו"ברת מצפן, היוצאת לאור בישראל עלי ידי האירגון הסוציאליסטי הישראלי, ושעל שמה נקרא האירגון. מארגון זה, המונה כמה עשרות חברים בלבד, התפגנו אנשי "החזית האדומה" ש"קפחו את אנשי מצפן על היותם פשרניים.

שמאל בארץ והתייחס מפוליטיקה. מצערו של תורכי בשבוע שעבר כחשוד כמי ש"עמד בראש רשת הריגול בארץ, לא היה מצערו הראשון.

בשנתיים האחרונות הוא נעצר פעמים רבות, כל פעם על אותו חשד: היותו סוכן של המודיעין הסורי. בכל פעם שוחרר אחרי תקופת מעצר קצרה. משום כך נראה תמוה מאוד אם המשך לעמוד בראש רשת הריגול שנתשפה. אדם הנעצר בכל חודשים בחשד של ריגול ודאי מבין כי הוא נמצא בעיקוב מתמיד.

על כל פנים, טענות שירותי הבטחון, גייס תורכי בשנתיים האחרונות רשת עניי פה של סוכנים בכפרים ערביים בכל רחבי הארץ, שחלק מהם לא היו אלא סוכנים של שירותי הבטחון עצמם. המגע עם אנשי החזית האדומה בראשון תם של אהוד אדיב ודן ורד החל לפני שמונה חודשים בלבד. לתורכי היו קשרים עם כל ארגוני השמאל בארץ מהסיבה הר"ש פשוטה כי הוא בעל תנות הספרים היחיד בחיפה, שהיה מוכן להפיץ כל מיני חוב"רות אידיאולוגיות של ארגונים שונים. הוא הפיץ גם את חוברות החזית האדומה של חברית הקומוניסטית המהפכנית. נראה שבשלב מסויים הציע תורכי לדני

שהלאומנות שלהם היא דבר חיובי. כך, למרות שלא קיבל את כל ההלכות האידיאולוגיות של חברית, המשיך אודי להשתיין אליה, ואם כי היה חבר הוועד המרכזי שלה לא התבטאה פעילותו ביותר מאשר הפצת עתוניה.

נראה שהיה צורך באיזה פיתוי אמיתי כדי להביא את אודי ואת דני ורד לדמשק. ככל הנראה הם פתחו להאמין כי עומדים לסדר להם פגישות עם חברים בארגונים ערביים מהפכניים, כדי שיוכלו לפעול יחד למען מהפכה כללית באזור כולו.

צעד שאין

ממנו חזרה

אם אימנם נכונות כל האשמות ש"מעלים שירותי הבטחון נגד החברים היהודים בתזמורת האדומה הסורית, נראה שהם התדרדרו לכך שלב אחר שלב, תחיי לה הובטח להם לפגוש מהפכנים ערבים. ברור שפגישה כזו לא היתה יכולה להי"ערך ב"ישראל. דני ורד, שהיה כנראה ה"י

בצורת

שער החוברת אישראק בצרפתית, אחת מחוב"רות מצפן המופצות בעולם עלי ידי חברי מצפן היושבים בעיקר בלונדון, פאריס וניו יורק, אנשי "החזית האדומה" ראו באנשי מצפן פוטנצ'ים שאינם מוכנים להג"שים את התיאוריות שלהם הלכה למעשה.

ראשון שיצא לדמשק, נסע לאתונה, שם צוייד בדרכון סורי, טס לדמשק, הופגש שם עם מי שהופגש וחזר לישראל.

ברור שבשלב זה טרם גינסו אנשי ה"י משרד השני הסורי, שהוא משרד המודיעין, לנוצל את דני למטרות מודיעין. קרוב לוודאי שאם היו עושים זאת, לא היה אודי אדיב יוצא בעקבותיו לדמשק. אודי טס לדמשק מאתונה דרך קהיר, מבלי שנחקר שם על ידי קציני ביון מצריים כפי שטען אחד העתוננים כי"ראל. המצרים ככל לא ידעו את זהותו האמיתית של הנוסע שנחת בנמל התעופה של קהיר בדרכון סורי. רק עם ביקורו של אודי בדמשק נכנסו

בכך עשה אודי את הצעד שהפריד בין פעילות פוליטית קיצונית, אך לגיטימית, בישראל, לבין פעילות מסוכנת מכמה בחי"נות.

הסכנה הבטחונית ברורה. מחתרת שיהיו בה חברים צברים, שירותו בצה"ל בי"י וחירות מובחרות, עלולה להצליח בפעולות של ריגול וחבלה בצורה אחרת לגמרי מאשר הקבוצות הכושלות של הפידאיון הערבי, שפעלו עד כה בשטח זה. אולם עוד יותר חמורה מכך הסכנה הפוליטית.

כל ארגוני הפידאיון דוגלים במצע ש"פירושו: חיסול מדינת ישראל והקמת, מדי"תנה פלסטינית דמוקרטית, שאינה שייכת לכת דתית אחת", בה "יחיו מוסלמים, נוצרים ויהודים בצוותא, כאזרחים שווים וזכויות".

מצע זה לא היכה שורשים עמוקים בציבור הפלסטיני. מפני שברור לחלוטין שהוא אינו ניתן להגשמה. איש אינו מע"ל על דעתו ברצינות שארגוני הפידאיון יוכלו לנצח ביום מן הימים את צה"ל ולמגר את המדינה בשדה הקרב.

כדי לגשר על הפער בין המצע למצי"אות, המציאו הפידאיון תיאוריה נוספת שהמוני ישראל עצמם יתקוממו בבוא היום נגד "מיכנה השלטון הציוני הגזעני" ו"יחרסו אותו באמצע משותף עם אחייהם הפלסטיניים. את המרד הזה ינהיגו בני עדות המזרח, המקופחים על ידי השלטון הציוני, והצברים שנולדו בארץ והם פלס"טינים בני דת משה.

מתנה משמיים

לפידאיון

ד הישבע נראה הדבר בעיני כל כחלום מגוון. אימנם הפידאיון גי"סו לא פעם להצביע על הפנתרים השחר"רים ועל קבוצות מצפן כעל סימנים הר"מוכחים שמתחילה מהפכה בישראל, אבל הדבר לא היה אמין.

אם נכונות טענות שירותי הבטחון נגד מחתרת החזית האדומה, הרי שזה משנה את המצב. חברים בה צברים מבטן ולידה, וגם איש עדות המזרח כמו יחזקאל כהן, שהיה דווקא איש האגף הציוני בחברית הקומוניסטית המהפכנית והפיץ כרוזים על דעת עצמו שטענו כי ארגוני החבלה צרי"כים להכיר שלאוכלוסייה היהודית בארץ יש זכות לחיות בבטחון אפילו במצב הנוכחי.

שבביל כל ארגוני הפידאיון היה פירסום דבר תפיסתם של הצעירים היהודים, שהיו חברים בארגון מחתרות עם חברים ער"בים, בבחינת מתנה משמיים. הם יוכלו עתה לטעון באוזני הפלסטינים כי אכן יש ממש בתיאוריה שלהם וכי עתידה לקום חזית פלסטינית יהודית ערבית למען חי"סול מדינת ישראל.

הדבר עלול לתת בידי הפידאיון נשק תעמולתי רב עוצמה נגד היסודות המתור"נים בעם הפלסטיני, הרוצים בשלום מהיר, והמוכנים להסכים למדינה פלסטינית, קט"נה" שתקום בצד ישראל תוך שלום עמה. זהו הנזק האחר. הנזק השני הוא בישר"ראל עצמה: מחתרת מוורו זו נותנת נשק בידי החוגים הלאומניים הקיצוניים בי"י (המשך בעמוד 27)